

De Canadese Bank bepaalt de hoeveelheid geld die in omloop is op basis van het monetair beleid.

Elke officiële bank is verplicht om kasreserves bij de centrale bank onder te brengen. Als het nodig is om de bankreserves te verlagen, en daarmee dus het geld dat in omloop is te verminderen, geeft de Canadese Bank staatsobligaties uit. Die worden weer ingenomen zodra de reserves weer moeten worden aangevuld.

Hoewel de Canadese Bank binnen een grote mate van vrijheid opereert, heeft de overheid de uiteindelijke verantwoordelijkheid voor het monetair beleid. De Wet op het Bankwezen voorziet in regelmatig overleg tussen de president van de bank en de minister van financiën. In gevallen van meningsverschil heeft de overheid het laatste woord. Van dit vetorecht is trouwens nog nooit gebruik gemaakt.

De huidige president van de Canadese Bank is de heer Gerald Bouey. Hij is daartoe in 1973 benoemd. In het jaarverslag over 1982 omschrijft hij kort en krachtig de belangrijkste doelstelling van de bank. Bouey: "Al jarenlang is het doel van onze bank om een voortdurende neerwaartse druk uit te oefenen op het inflatiecijfer. Maar dat is slechts een tijdelijk doel. Het uiteindelijke doel is het effectief stimuleren van de economische perspectieven."

Temidden van de regeringsgebouwen in Ottawa prijkt de glazen geldstad, ofwel de Bank of Canada.

De president van Canada's Nationale Bank: de heer Gerald Bouey.

De huisvesting van de Canadese Bank behoort tot de staaltjes van toparchitectuur in Canada. Toen de bank in 1975 moest worden uitgebreid, werd architect Arthur Erickson in de arm genomen. Hij ontwierp twee unieke glazen torens die de oorspronkelijke gebouwen omhullen. Overdag reflecteren de torens de regeringsgebouwen die er omheen liggen. In de avond kan de nieuwsgierige voorbijganger naar binnen blikken en zich een indruk vormen van het financiële bolwerk van Canada.

